

บทที่ 5

การสะท้อนกลับของวาทกรรมในข่าวจากวัยรุ่น

เมื่อหนังสือพิมพ์มีการนำเสนอข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นอย่างต่อเนื่อง และส่วนใหญ่เป็นข่าวบนหน้าหนึ่งของหนังสือพิมพ์นั้น ได้ทำให้เรื่องนี้ถูกรับรู้จากคนในสังคมว่า เป็นปัญหาใหญ่ของสังคม แต่สำหรับวัยรุ่นซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ถูกพูดถึงในข่าว เขามองเรื่องนี้อย่างไรและมีทัศนคติต่อการเสนอข่าวอย่างไร การนำเสนอในบทนี้เป็นกรนำเสนอทสนัภาษาณจากการสนทนากับกลุ่มตัวอย่างมานำเสนอ โดยงานวิจัยนี้ได้เลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นในย่านเซ็นเตอร์พอยท์ ซึ่งจะเป็กลุ่มวัยรุ่นที่มีการเปิดรับวัฒนธรรมและมีพฤติกรรมการแสดงออกที่หลากหลาย แตกต่างออกไปจากบรรทัดฐานการรับรู้ของคนในสังคมในการนำเสนอการสนทนาวัยรุ่นในย่านเซ็นเตอร์พอยท์นั้น ได้แยกกลุ่มตัวอย่างออกเป็นชายจำนวน 10 คน และหญิง จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 20 คน เพื่อดูแนวคิดในเรื่องเพศสภาพที่แฝงอยู่ในการสนทนา โดยแต่ละคนมีภูมิหลังและลักษณะเฉพาะตัวดังนี้

ตาราง 23 หมวดภูมิหลังกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อ	อายุ	การศึกษา	สภาพครอบครัว	รูปแบบการใช้ชีวิต
ด.ญ. เอ๋	13 ปี	สันติราษฎร์วิทยาลัย	สภาพครอบครัวอบอุ่นดี เป็นลูกสาวคนเล็ก มีพี่ชาย 1 คน อาศัยอยู่กับครอบครัว	ทุกๆ วันเสาร์อาทิตย์ หลังจากเลิกเรียนพิเศษแล้วโดยกิจกรรมก็คือมานั่งคุยกับเพื่อน ลักษณะการแต่งตัว ก็จะเป็นแบบใสๆ สไตร์ญี่ปุ่นนิดๆ เน้นน่ารัก สีสดใส
น.ส. โอ	15 ปี	สายน้ำผึ้ง	สภาพครอบครัวอบอุ่นเป็นลูกสาวคนเล็ก มีพี่สาว 1 คน อาศัยอยู่กับครอบครัว	เข้ามาใช้พื้นที่เซ็นเตอร์พอยท์ ในบางวันที่เลิกเรียนเร็ว และก็วันเสาร์-อาทิตย์ หลังจากเรียนพิเศษ กิจกรรมก็คือ การมานั่งคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนๆ การแต่งตัว ก็ตามแฟชั่นทั่วไป เปลี่ยนไปเรื่อย

ชื่อ	อายุ	การศึกษา	สภาพครอบครัว	รูปแบบการใช้ชีวิต
น.ส. สัม	16 ปี	สายน้ำผึ้ง	สภาพครอบครัว หย่าร้างเป็นลูกสาวคนโต มีน้องสาวต่างบิดา 1 คน อาศัยอยู่กับครอบครัว	ไม่ค่อยชอบอยู่บ้าน ชอบอยู่กับกลุ่มเพื่อนมากกว่า เข้ามาใช้ทุกๆ วันเสาร์-อาทิตย์ เพราะเพื่อนๆ มาเรียนพิเศษที่นี่ จึงนัดมาคุยกัน เหมือนกับได้มาอัปเดตข่าวว่าตอนนี้อายุรุ่นไปถึงไหนกันแล้ว การแต่งตัว ก็ตามแฟชั่นทั่วไป เน้นให้มีเครื่องประดับเยอะ เช่น ต้องใส่ตุ้มหูกับสร้อยคอ
น.ส. กานต์	17 ปี	ร.ร. สายปัญญา	สภาพครอบครัวอบอุ่นเป็นลูกสาวคนโตมีน้องชาย และน้องสาว อย่างละ 1 คน	มาทุกวันหลังเลิกเรียน เพื่อมาเรียนพิเศษ และมาวันเสาร์-อาทิตย์ กิจกรรมที่มานั่งคุยกัน การแต่งตัวก็จะเป็นแนวเจ-ร็อค เขียนขอบตาดำๆ แล้วก็เน้นใส่เสื้อผ้าสีทึบๆ ดูเท่ๆ ลึกลับ
น.ส. โอปอล	18 ปี	ร.ร. สายปัญญา	สภาพครอบครัว ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ แต่อบอุ่นดีเป็นลูกสาวคนเดียวอาศัยอยู่กับป้า พ่อแม่อยู่ต่างจังหวัดจะมาเยี่ยมทุก เสาร์-อาทิตย์	มาทุกวันหลังเลิกเรียน เพื่อมาเรียนพิเศษ และมาวันเสาร์-อาทิตย์ กิจกรรมที่มานั่งคุยกัน การแต่งตัวก็จะเป็นแนวเจ-ร็อค เขียนขอบตาดำๆ แล้วก็เน้นใส่เสื้อผ้าสีทึบๆ ดูเท่ๆ ลึกลับ

ชื่อ	อายุ	การศึกษา	สภาพครอบครัว	รูปแบบการใช้ชีวิต
น.ส.อุ๋	18 ปี	โพธิสารพิทยาคม	สภาพครอบครัวอบอุ่นดี อาศัยอยู่กับพ่อแม่ มีน้องชาย 1 คน	มาเรียนพิเศษ ทุกวันเสาร์ - อาทิตย์ และมาทำกิจกรรมต่างๆ มีประจำ การแต่งตัวก็ตามแฟชั่นทั่วไป
น.ส.ขวัญ	19 ปี	มศว. ประสานมิตร	สภาพครอบครัวอบอุ่นดี เป็นลูกสาวคนเล็ก มีพี่ชาย และพี่สาว อย่างละ 1 คน อาศัยอยู่กับแม่ บิดาเสีย ชีวิต	มีเพื่อนเปิดร้านอยู่แถวนี้ การแต่ง กายก็จะเป็นแบบเซอร์ เลี้ยวดีกาง เกงยีนส์ รองเท้าผ้าใบ แต่จะเน้นให้ เป็นตัวของตัวเอง ไม่แต่งตามแฟชั่น
น.ส.ฉันทัน	19 ปี	กรุงเทพการบัญชี	อาศัยอยู่หอพัก ครอบครัว อยู่ต่างจังหวัด มีน้องชาย และน้องสาวอย่างละ 1 คน	มาที่นี่เป็นประจำ เพราะชอบมานั่ง คุยกับเพื่อน ๆ แล้วยัง
น.ส.หญิง	20 ปี	พานิชยพระนคร	มีครอบครัวเองแล้วเป็น ลูกสาวคนโต มีน้องชาย 1 คน อาศัยอยู่กับแฟน	มาประจำ มาเจอเพื่อน การแต่งตัว จะเน้นเปรี้ยวๆค่อนข้างหรือหวานนิด นึง เพราะถือว่ามาที่นี่ต้องแต่งตัว เพราะเป็นแหล่งแฟชั่น
น.ส. แดงไทย	20 ปี	มศว.ประสานมิตร	สภาพครอบครัว ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่แต่อบอุ่นดีเป็น ลูกสาวคนเดียว อยู่หอคนเดียว พ่อแม่อยู่ต่างจังหวัด	มาประจำการแต่งตัวก็จะเน้นแต่งตัว เก๋ๆ เอาเสื้อผ้ามาประยุกต์ ไม่ตาม แฟชั่นมาก แต่ก็ไม่ล้ำสมัย เน้นเสื้อ ผ้าที่ดูดีมีเย็บห่อ

ชื่อ	อายุ	การศึกษา	สภาพครอบครัว	รูปแบบการใช้ชีวิต
ด.ช.พีท	13 ปี	ร.ร.เทพศิรินทร์	สภาพครอบครัวหย่าร้าง อาศัยอยู่กับแม่ เจอพ่อ บ้างบางครั้ง เป็นลูกชายคนเดียว	มาที่นี่ประจำ มานั่งเล่น มาดูสาว ชอบฟังเพลงร็อกๆ ใสเสื้อยืดกางเกง ยีนส์ธรรมดา ไม่เน้นแฟชั่น
ด.ช.เอ๋	13 ปี	ร.ร.วัดราชโอรส	สภาพครอบครัวอบอุ่น เป็นลูกชายคนกลาง มีพี่สาว และน้องชาย	มาเรียนพิเศษ แล้วก็มานั่งเล่น มาฟังเพลง หออะไรกิน มาดูสาว แต่งตัวธรรมดา ไม่เน้นแฟชั่นมีอะไรก็ใส่ง่ายๆ เสื้อยืดกางเกงยีนส์ แต่เน้นตัวใหญ่ๆ หน่อย
ด.ช.เค	14 ปี	ร.ร.ราชวินิตบางแก้ว	สภาพครอบครัวอบอุ่นดี เป็นลูกชายคนโต มีน้องชาย 1 คน	มีกลุ่มเพื่อนอยู่ที่นี่ ก็จะมานั่งคุยกัน มาหาอะไรกิน แต่งตัวแบบฮิพฮอป เสื้อตัวใหญ่ๆ กางเกงยีนส์ตัวใหญ่ๆ ใสสร้อยคอ ใสหมวกแก๊ปหรือหมวกไหมพรม มีสายโซ่คล้องกระเป๋า
นายเหน่ง	15 ปี	ร.ร.ราชวินิตบางแก้ว	สภาพครอบครัวอบอุ่นดี เป็นลูกชายคนเดียว	ชอบมานั่งเล่นมาทำกิจกรรมที่นี่ แต่งตัวแบบฮิพฮอป เสื้อตัวใหญ่ๆ กางเกงยีนส์ตัวใหญ่ๆ ใสสร้อยคอ ใสหมวกแก๊ปหรือหมวกไหมพรมมีสาย โซ่คล้องกระเป๋า
นายด้อม	15 ปี	ร.ร.สาธิตจุฬา	สภาพครอบครัวอบอุ่นดี เป็นลูกชายคนเล็ก มีพี่สาว 1 คน	นัดเจอเพื่อนที่นี่ มาเดินเล่น มาคุยกัน แต่งตัวแบบฮิพฮอปเสื้อตัวใหญ่ๆ กางเกงยีนส์ตัวใหญ่ๆ ใสสร้อยคอ

ชื่อ	อายุ	การศึกษา	สภาพครอบครัว	รูปแบบการใช้ชีวิต
นายไอ้ต	17 ปี	ร.ร.ราชบพิตร	สภาพครอบครัวอย่าร้าง พ่อ-แม่แต่งงานใหม่มีน้องต่างมารดา 1 คนอาศัยอยู่กับพ่อ มักมีปัญหาเกี่ยวกับพ่อ	ชอบเที่ยว มาเที่ยวที่นี้บ่อยๆ จนกลุ่มเพื่อนที่นี้ เน้นกางเกงขาคูฟ เสื้อยืดตัวเล็ก หรือเสื้อเชิ้ตตัวเล็กๆ รองเท้าผ้าใบ
นายเบิร์นซ์	18 ปี	ร.ร.ราชบพิตร	สภาพครอบครัวอบอุ่น เป็นลูกชายคนเดียว	มาเรียนพิเศษที่นี้ หลังเลิกเรียนก็จะมานั่งคุยกับเพื่อน ชอบแต่งตัวแบบเซอร์ๆ เสื้อยืด กางเกงยีนส์ เน้นเป็นของมือสอง
นายไอ	19 ปี	มหาวิทยาลัยรังสิต	อยู่หอพัก แต่ครอบครัวอบอุ่นดี มีพี่สาว 1 คน	มาเที่ยวตั้งแต่มัธยม คุ่นเคยกับที่นี้เลยมาบ่อย แต่งตัวแบบเซอร์ๆ กางเกงยีนส์ขาคูฟ เสื้อยืด
นายโอม	20 ปี	มหาวิทยาลัยหอการค้า	สภาพครอบครัวอบอุ่นดี เป็นลูกชายคนเล็ก มีพี่สาว 1 คน	มาเที่ยว มาคุยกับเพื่อนๆ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น เอาไว้ไปแต่งตัวแนวร็อกๆ
นายแบงค์	20 ปี	พาณิชย์การราชดำเนิน	อยู่หอพัก พ่อแม่หย่าร้าง มีปัญหากับแม่ เลยออกมาอยู่หอพัก	หุนกับเพื่อนเปิดร้านแถวนี้ แต่งตัวสบายๆ ไม่ตามแฟชั่น เน้นเหมาะกับตัวเอง

จากการสัมภาษณ์วัยรุ่นจากเซ็นเตอร์พอยท์นั้น จะพบว่าการรับรู้และการตีความข่าวของเด็กวัยรุ่นนั้น มีความแตกต่างกันออกไปตามเบื้องหลังและภูมิหลังของแต่ละคน ซึ่งการรับรู้ของวัยรุ่นที่มีต่อข่าวนั้น จะส่งผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรมของวัยรุ่นคนนั้นๆ

โดยในการนำเสนอข้อมูลนั้น จะมีการแบ่งออกเป็นประเด็นๆ เพื่อทำความเข้าใจถึงมุมมองต่อปัญหาที่เกิดขึ้น ที่วัยรุ่นมีต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

การนำเสนอในส่วนแรกนี้ มุ่งทำความเข้าใจและศึกษาถึงทัศนคติทั่วไปต่อการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นของการเข้ามาใช้พื้นที่ในเซ็นเตอร์พอยท์ ซึ่งจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ชาย 10 คนและหญิง 10 คนสามารถสรุปได้ดังนี้

ทัศนคติทั่วไปต่อการดำเนินชีวิตของวัยรุ่น

จากการสัมภาษณ์พบว่า การที่วัยรุ่นเข้ามาใช้พื้นที่เซ็นเตอร์พอยท์นั้นมีสาเหตุ คือ 1 มาเรียนพิเศษที่นี่ เพราะเป็นย่านที่มีสถานที่เรียนพิเศษที่ดี เด็กๆ จึงตั้งใจมาเรียนที่นี่ และใช้เป็นสถานที่พักผ่อน และพบปะกันหลังเลิกเรียน ส่วนสาเหตุที่ 2 ก็คือ ตั้งใจที่จะมาเที่ยวที่นี่ เพราะเป็นสถานที่รวมความทันสมัย ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของแฟชั่น ผู้คน หรือกิจกรรมต่างๆ ที่วัยรุ่นชื่นชอบ ดังนั้นจึงใช้สถานที่นี้ เพื่อเป็นแหล่งพบปะสังสรรค์ พูดคุย เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น พบปะเพื่อนฝูงใหม่ๆ และทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจ

ส่วนในเรื่องทัศนคติและมุมมองการดำเนินชีวิตนั้น จากการสัมภาษณ์พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ยังมองว่ารูปแบบการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นโดยทั่วไป ยังคงเหมือนเดิมไม่แตกต่างไปจากวัยรุ่นในสมัยก่อน ก็คือ เรียนหนังสือเป็นหลัก แต่กิจกรรมที่ทำในเวลาว่างอาจมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคม

ในประเด็นเรื่องการให้ความหมายกับสิ่งสำคัญในชีวิตนั้น กลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 20 คนมีความเห็นที่แตกต่างกันออกไป โดยสิ่งที่วัยรุ่นให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก ก็คือ ความรัก ความเข้าใจจากคนรอบข้าง โดยเฉพาะครอบครัว สิ่งที่วัยรุ่นให้ความสนใจในประเด็นต่อมา ก็คือ เพื่อน ซึ่งวัยรุ่นมองว่าเป็นสิ่งสำคัญและขาดไม่ได้ เพราะเพื่อนจะมีอิทธิพลมากต่อชีวิตวัยรุ่น ไม่ว่าจะเป็นการให้คำปรึกษา หรือการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันในชีวิตประจำวัน และสิ่งสำคัญในอันดับสุดท้าย ที่วัยรุ่นให้ความสำคัญ ก็คือ การประสบความสำเร็จในชีวิต เช่น การเรียน

นอกจากนั้นในประเด็นเรื่องการให้ความสำคัญกับเรื่องความรักของวัยรุ่นนั้น จากการสัมภาษณ์พบว่า วัยรุ่นมีมุมมองเกี่ยวกับความรักหลากหลายรูปแบบ แต่วัยรุ่นส่วนใหญ่มองความรักในแง่ดี คือ มองว่าความรักเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต และความรักก็มีหลายรูปแบบไม่ได้หมายถึงเฉพาะในเรื่องผู้ชายเพียงอย่างเดียว แต่รวมถึงความรักที่มีต่อพ่อแม่ เพื่อน และคนรอบข้างด้วย

ส่วนในเรื่องการให้นิยามความรักของวัยรุ่นนั้น พบว่าส่วนใหญ่วัยรุ่นจะให้นิยามเรื่องความรักในแง่บวก คือ มองว่าความรักเป็นเรื่องของความเข้าใจ ห่วงใย ดูแล และเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน แต่กลุ่มวัยรุ่นที่เปิดรับอิทธิพลทางความคิดมาจากตะวันตก จะมีการให้นิยามที่แตกต่างไปจากแนวคิดเดิมของสังคม คือจะมุ่งเน้นไปที่เรื่องของ การแสดงออกในเรื่องเพศมากกว่า

ซึ่งในการสัมภาษณ์ประเด็นต่อมา คือในเรื่องทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ซึ่งวัยรุ่นมีความเห็นที่แตกต่างกันเป็น 2 กลุ่ม คือ ในกลุ่มแรก (ส่วนใหญ่) มองว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมเพราะวัยรุ่นยังขาดวุฒิภาวะ ขาดความรับผิดชอบ และเป็นวัฒนธรรมตะวันตกที่ไม่เหมาะสมกับสังคมไทย ส่วนวัยรุ่นในกลุ่มที่สอง ซึ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับอิทธิพลทางความคิดจากตะวันตก มองว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน เป็นเรื่องของ การแสดงออกในเรื่องความรัก ซึ่งไม่ใช่เรื่องผิด เพราะมองว่าสามารถรับผิดชอบต่อตัวเองได้

ในการแสดงออกในเรื่องเพศของวัยรุ่นนั้น มีสาเหตุมาจากหลากหลายปัจจัย ซึ่งปัจจัยสำคัญที่วัยรุ่นมองว่ามีผลเป็นอย่างมากก็คือ สื่อ เพราะในปัจจุบันวัยรุ่นมีการเปิดรับสื่อที่หลากหลาย ทำให้วัยรุ่นได้รับข้อมูลจากหลายด้านทั้งข้อมูลที่ดีและไม่ดีปะปนกันไป โดยเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศที่นำเสนอในสื่อ นั้น มีส่วนอย่างมากต่อการแสดงออกพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นส่วนใหญ่มองว่าสิ่งที่นำเสนอในสื่อ คือสิ่งที่คนส่วนใหญ่ในสังคมปฏิบัติกัน จึงอยากทำตามเพื่อให้รู้สึกว่ามันเองทันสมัยและมีวิถีชีวิตตามแบบของคนในสังคม แต่วัยรุ่นอีกกลุ่มหนึ่งมองว่า การเปิดรับสื่อ นั้น เป็นเพียงการเปิดรับเพื่อให้ได้รับรู้ข่าวสารเท่านั้น ไม่มีอิทธิพลในเรื่องของความคิด เพราะวัยรุ่นในปัจจุบันมีความคิดเป็นของตัวเอง และการตัดสินใจทำสิ่งต่างๆ ก็ขึ้นอยู่กับความคิดและการตัดสินใจของตัวเองมากกว่า

จากการสัมภาษณ์วัยรุ่นในเรื่องของปัญหาที่เกิดขึ้นและมีผลกระทบต่อวัยรุ่นนั้น วัยรุ่นในกลุ่มแรก มองว่าปัญหาที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นนั้นมีสาเหตุสำคัญมาจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้วัยรุ่นต้องเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตตามไปด้วย ไม่ว่าจะเป็นการเปิดรับวัฒนธรรมของต่างชาติ การเปิดรับเทคโนโลยีใหม่ๆ ซึ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นนั้น จะแตกต่างกันออกไปตามการรับรู้และสภาพแวดล้อมของแต่ละคน ส่วนวัยรุ่นอีกกลุ่มหนึ่งมองว่า ปัญหาใหญ่ที่มีผลกระทบต่อวัยรุ่นคือ การเลี้ยงดูของครอบครัว ที่เปลี่ยนแปลงไป

การตีความวาทกรรมข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นในหนังสือพิมพ์

การวิจัยในส่วนนี้ เป็นการศึกษาในเรื่องการตีความข่าวเรื่องเพศของวัยรุ่นในหนังสือพิมพ์ ซึ่งผู้วิจัยมุ่งศึกษาการเปิดรับและตีความข่าวสารในประเด็นเรื่องเพศของวัยรุ่นว่าเป็นเช่นไร โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (Indepth Interview) โดยมีการยกตัวอย่างข่าวจากหนังสือพิมพ์ที่นำมาวิเคราะห์ในงานวิจัยให้ดูประกอบบางตัวอย่าง การสัมภาษณ์พบว่า การตีความวาทกรรมข่าวในเรื่องเพศของวัยรุ่นสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แบบ

การนำเสนอในส่วนนี้ จะจำแนกข้อมูลจากการสัมภาษณ์ออกเป็นแต่ละประเด็น ภายใต้อัตลักษณ์การตีความทั้ง 2 แบบที่ได้นำเสนอไปแล้วข้างต้น คือ

- แบบทำทนาย
- แบบยอมรับสนับสนุน

1) ความวิตกกังวลต่อพฤติกรรมวัยรุ่นที่สังคมมักพูดถึง

แบบยอมรับสนับสนุน

วัยรุ่นในกลุ่มแรกมีความเห็นที่คล้อยตามไปกับภาพการนำเสนอของหนังสือพิมพ์ ที่มองว่าวัยรุ่นในสมัยนี้ (เฉพาะบางกลุ่ม) กำลังมีปัญหานาน่าเป็นห่วงและต้องการความรัก ความเข้าใจจากผู้ใหญ่

“ไม่รู้ดีพี่ แต่ถ้าดูๆ จากในข่าว มันก็น่ากลัวนะ วัยรุ่นตั้งแก๊งซ์ไปข่มขืนผู้หญิง, ไปปล้นอะไรพวกเนี่ยะก็น่ากลัวเหมือนกัน แต่ก็ไม่รู้นะ เพราะเพื่อนๆ ก็ไม่เป็นแบบนี้ เคยเห็นแค่ตามในข่าว” (นายไอ้ต อายุ 17 ปี)

“น่าเป็นห่วงนะค่ะ หนูว่าเดี๋ยวนี้อาจมีแต่ปัญหาอะไรก็ไม่รู้มากมายไปหมด เด็กผู้ชายก็ข่มขืนเด็กผู้หญิงได้ ไปฆ่ากันได้ น่ากลัว” (น.ส. แดงไทย อายุ 20 ปี)

“ก็น่าเป็นห่วงนะค่ะ แต่มันก็แล้วแต่บางกลุ่มด้วยค่ะ ไม่อยากให้มองว่าพวกเราเป็นปัญหา” (น.ส.ชิน อายุ 19 ปี)

“มันก็น่าเป็นห่วงนะค่ะ แต่หนูว่ามันไม่ใช่เป็นเรื่องของพวกเราอย่างเดียว หนูว่าสังคมต่างหากที่น่ากลัว แล้วก็ทำให้พวกเราเป็นปัญหา หนูว่าเพื่อนๆ ที่เขาถูกมองว่าเป็นปัญหา เขาก็คงไม่อยากเป็นตัวปัญหาหรอก” (ด.ญ.เอ๋ย อายุ 13 ปี)

“น่าเป็นห่วง เพราะวัยรุ่นจะทำอะไรไปเพราะอารมณ์อยากลอง คิดว่าตัวเองเก่ง ทำตามเพื่อน เพื่อนเที่ยวก็เที่ยว เพื่อนกินเหล้าก็กินเหล้า” (นายไอ อายุ 19 ปี)

แบบทำทนาย

วัยรุ่นในกลุ่มนี้ มีความเห็นที่ขัดแย้งกับข่าวที่หนังสือพิมพ์นำเสนอ เพราะพวกเขา มองว่าวัยรุ่นยังคงมีพฤติกรรมเหมือนเดิม ไม่ได้มีปัญหามาเป็นห่วงดังที่ข่าวได้นำเสนอ นอกจากนั้นยังมองว่า การนำเสนอข่าวนั้นเป็นการนำเสนอที่เกินจริง

“ไม่น่าเป็นห่วงหรอกครับ วัยรุ่นอย่างพวกเรามีตั้งเยอะ มันก็มีแค่ส่วนหนึ่งที่ไม่ดี แต่ยังมีวัยรุ่นดี ๆ เก่ง ๆ ตั้งเยอะ แค่ไม่มีใครสนใจเท่านั้นเอง มัวแต่ไปสนใจพวกที่ไม่ดี เราก็เลยถูกมองว่าน่าเป็นห่วง ทั้งๆ ที่จริงๆ แล้วพวกเราก็ยังไม่ได้มีอะไรเสียหาย” (นายแบงค์ อายุ 20 ปี)

“ไม่น่าเป็นห่วงนะค่ะ เพราะพวกเราดูแลตัวเองได้ แค่อยากให้ผู้ใหญ่มองพวกเราในแง่ดีๆ อย่างพวกที่ชอบแต่งตัวเนี่ยะ ก็อย่ามองว่าเราเป็นเด็กไม่ดี เป็นเด็กเที่ยว อยากให้เข้าใจว่า เราก็คือเป็นเด็กผู้หญิงที่อยากแต่งตัวสวยๆ ก็เท่านั้นเอง” (น.ส กานต์ อายุ 17 ปี)

“ถ้าตามความคิดหนูนะ หนูว่าไม่น่าห่วง เพราะเราก็คือเป็นอย่างนี้แหละ หนูว่าผู้ใหญ่ต่างหากที่กลัวกันเกินเหตุ ห้ามโน่น ห้ามนี้ หนูไม่อยากไปหมด แต่หนูว่านะ ถึงห้ามไปก็เท่านั้น ถ้าเราจะทำอะไรก็ทำ บางทีนะเราก็คือไม่รู้หรอก พอผู้ใหญ่มาพูดมาห้าม เราก็คือเลยยิ่งอยากลอง” (น.ส. ชวัญ อายุ 19 ปี)

2) ปฏิกริยาต่อข่าว (การนำเสนอ ภาษา ภาพ) เกี่ยวกับพฤติกรรมวัยรุ่น

แบบยอมรับสนับสนุน

วัยรุ่นในกลุ่มนี้มองว่า ถึงแม้ข่าวจะมีเนื้อหารุนแรงแต่เนื้อหาข่าวก็น่าสนใจและสมควรที่จะอ่านไว้ เพื่อเป็นความรู้และเอาไว้ป้องกันตัวจากภัยที่จะเกิดขึ้นรอบๆ ตัว และมองว่าเป็นเรื่องธรรมดาของการนำเสนอข่าว เพราะเรื่องราวแบบนี้ ก็มีเกิดขึ้นในสังคม และเมื่อเกิดขึ้นในสังคมหนังสือพิมพ์ที่มีหน้าที่นำเสนอข่าว ก็ต้องนำเสนอ

“บางเรื่องอ่านแล้วก็ตกใจนะค่ะ เช่นพวกนอนเพื่อสะสมแต้ม หรือ ตั้งแก๊งซ์ไปข่มขืนผู้หญิงมันก็น่ากลัว เราารู้ไว้ก็ดี เราจะได้ระวังตัว แล้วก็ไปเตือนเพื่อนๆ ได้ด้วย” (น.ส. โอ อายุ 15 ปี)

“ก็ตกใจ ไม่อยากจะเชื่อว่ามันมีแบบนี้ด้วยเหวอ แต่ก็อ่านได้นะ จะได้ไว้เตือนตัวเอง” (น.ส. โอปอลล์ อายุ 18 ปี)

“มันก็สะใจดี อ่านแล้วก็มันส์ดี ไม่ได้คิดอะไรมาก” (ด.ช. พีท อายุ 13 ปี)

“เฉยๆ นะ ก็มันเป็นเรื่องจริงนี่ มันก็แค่ข่าว อ่านไปก็จะได้รู้ว่ามันมีอะไรเกิดขึ้น” (นาย ต้อม อายุ 15 ปี)

“มันก็แล้วแต่ว่าเป็นข่าวแบบไหน ถ้าเป็นพวกข่าวข่มขืน ฆ่ากันมันก็ไม่น่าอ่านแต่ถ้าเป็นเรื่องทั่วไปมันก็อ่านได้ จะได้มีความรู้ว่าตอนนี้พวกเราเป็นแบบไหนกันแล้ว” (นายโอ๊ด อายุ 17 ปี)

แบบทำทนาย

วัยรุ่นส่วนใหญ่มองว่าในการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์นั้น หนังสือพิมพ์นำเสนอข่าวที่มีความรุนแรงเกินไป ทำให้เกิดแสบกับวัยรุ่น เมื่ออ่านแล้วทำให้รู้สึกไม่ดี รู้สึกว่ากำลังถูกผู้ใหญ่อัดอั้น ทำให้ไม่อยากอ่านข่าวที่เกี่ยวกับเรื่องนี้

“ก็รู้สึกไม่ดี ไม่ชอบ ไม่อยากอ่าน” (ด.ช.เอ๋ อายุ 13 ปี)

“ไม่ชอบเลยคะ ไม่อยากให้มีเรื่องแบบนี้เลย หดหู่ ไม่อยากอ่าน” (น.ส.แดงไทย อายุ 20 ปี)

“ไม่ชอบอ่านเลย ถ้าเห็นข่าวแบบนี้ ก็จะไม่อ่าน มันไม่จรรโลงใจ” (น.ส.ชื่น อายุ 20 ปี)

“มันก็รู้สึกไม่ดีนะ บางทีเวลาเขาลงข่าวเขาก็ใช้คำแรงๆ หยาบๆ ก็ไม่ชอบอ่าน” (ด.ญ.เอ๋ย อายุ 13 ปี)

“ไม่ชอบคะ ก็เข้าใจนะคะว่ามันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้น แต่บางทีเวลาอ่านที่เขาจะใช้คำแรงๆ บางทีก็เป็นพวกคำหยาบอะไรพวกเนี่ยะ คือเรื่องจริงๆ มันก็โหดร้ายอยู่แล้ว พอใช้คำแรงๆ อีกมันก็ยิ่งแย่เข้าไปใหญ่ ก็เลยไม่ชอบอ่าน” (น.ส.อุ๋ อายุ 18 ปี)

3) ปฏิบัติการต่อการใช้คำพาดหัวข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นในหนังสือพิมพ์ (กลุ่มคำในบริบทต่างๆ ที่หนังสือพิมพ์สร้างขึ้น)

การตีความและความคิดเห็นของกลุ่มวัยรุ่นต่อกลุ่มคำต่างๆ ที่หนังสือพิมพ์เลือกใช้ไม่ว่าจะเป็นคำว่า ใจ วัยรุ่นใจแตก ขี้กาม เดนทรชน หรือคำอื่นๆ ซึ่งจากการสัมภาษณ์พบว่าวัยรุ่นความคิดเห็นและการตีความแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม โดยในกลุ่มที่ยอมรับสนับสนุน ก็มองว่าเป็นธรรมดาของการนำเสนอข่าวที่จะต้องมีการใช้คำที่เร้าใจ น่าสนใจ เพื่อดึงดูดให้คนสนใจในข่าว นอกจากนั้นยังมีความเห็นว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นรุนแรง ดังนั้นจึงเป็นเรื่องธรรมดาที่หนังสือพิมพ์จะใช้คำที่รุนแรงมานำเสนอข่าว ส่วนในกลุ่มที่มีความเห็นและการตีความแบบทำทนาย มองว่าการนำเสนอข่าวโดยใช้คำแบบนี้ เป็นการทำให้ภาพเหตุการณ์ดูรุนแรงกว่าที่เกิดขึ้นจริง

แบบยอมรับสนับสนุน

"มันก็แล้วแต่คนนะ ถ้าบางคนอ่อนไหวหน่อยก็ว่ารุนแรง แต่ผมว่ามันก็มีจริง เรื่องมันรุนแรง เช่นคำพวกไอ้โหด เดนทรชน มันก็เป็นจริง ข่าวมันก็ต้องลงแบบรุนแรง" (นายโอ อายุ 19 ปี)

"หนูว่ามันก็ธรรมดาอะค่ะ เพราะมันก็เป็นเรื่องจริง อย่างข่าวบางข่าวที่ดูน่ากลัว มันก็เป็นเรื่องจริง ก็สังคมตอนนี้มันน่ากลัวจริงๆ นี่ค่ะ หนูว่ามันไม่แรงไปหรอก" (น.ส. ขวัญ อายุ 19 ปี)

"มันก็ต้องใช้คำแบบนี้แหละคนจะได้สนใจ แบบคำว่า ใจ ก็สั้นๆ ง่ายๆ คนอ่านก็เข้าใจ แล้วก็สนใจว่ามันคืออะไร" (นายแบงค์ อายุ 20 ปี)

แบบทำทนาย

"คิดว่าข่าวมันก็นำเสนอแรงเกินไป อย่างบางทีในข่าวข่มขืน พวกขี้ รุมโทรม แบบอ่านแล้วมันรู้สึกแยะ โหดร้าย แล้วก็มันดูน่ากลัวเกินไป บางทีก็บอกว่าวัยรุ่นชอบมั่วเซ็กซ์ ชอบลวงกิ้ง มันก็ทำให้คนอื่น ๆ มองว่าเราเป็นแบบนี้กันหมด" (นางสาวชิน อายุ 19 ปี)

“แรงเกินไปครับ ผมเองก็ไม่ค่อยชอบเท่าไร พวกวัยรุ่นใจแตก วัยรุ่นเหลวไหลบางอย่าง ที่เวลาผู้ใหญ่มาพูดว่า วัยรุ่นสมัยนี้มันไม่ดี มันห่วย ผมก็ไม่ชอบเหมือนกัน ว่าทำไมต้องมามองเรา แบบนั้น” (นายเบิร์ช อายุ 18 ปี)

“รุนแรงไปครับ อ่านแล้วรู้สึกไม่ดี ว่าทำไมผู้ใหญ่ต้องลงแบบนี้ ทั้งๆ ที่พวกเรา ก็ยังเด็กบางที่ที่ตกลงไปอาจไม่ได้ตั้งใจก็ได้ แต่พอหนังสือพิมพ์เขียนแบบนี้ ก็ทำให้ผู้ใหญ่มองเราเป็น ไอ้หীন ไอ้โหด ไอ้ฆาตรกรไป” (ด.ช.เอ๋ อายุ 13 ปี)

4) การนำวัยรุ่นที่ทำผิดมาเสนอเป็นข่าว

แบบยอมรับสนับสนุน

วัยรุ่นในกลุ่มนี้ มองว่าหนังสือพิมพ์ควรที่จะนำเสนอเรื่องราวเหล่านี้ให้สังคมได้รู้ เพื่อเป็น ประโยชน์ และมองว่าการลงข่าว เป็นวิธีการหนึ่งที่หนังสือพิมพ์จะใช้ลงโทษและตักเตือน คนที่มีความ ประพฤติที่ไม่ดี ไม่เหมาะสม

“ก็ควรนะ จะได้เป็นตัวอย่าง ให้คนอื่นเห็นว่าถ้าทำไม่ดีจะโดนแบบนี้”(นายโอ 19 ปี)

“ควร เขาจะรู้ตัวว่าทำผิด แล้วคนอื่นก็จะรู้ด้วยว่าเรื่องมันเป็นแบบนี้มันไม่ดี เป็นเรื่องเตือนใจ”(นายหน่งอายุ 15 ปี)

“ควรนะ โดยเฉพาะพวกที่ข่มขืนผู้หญิง อะไรพวกเนี่ยะ ควรถูกประจาน นิสัยไม่ดี ไม่มีความคิด ไม่รู้จักสงสารคนอื่น”(นายต้อม อายุ 15 ปี)

“ก็สมควรนะ บางคนเป็นวัยรุ่นก็จริง แต่ทำตัวแบบร้ายกาจมาก ทำร้ายคนอื่น พวก เนี่ยะต้องได้รับการลงโทษ”(นายเบิร์ช อายุ 18 ปี)

แบบทำทาย

วัยรุ่นในกลุ่มต่อมามองว่าในการนำเสนอข่าวนั้น ควรนำเสนอรายละเอียดของเหตุการณ์ที่เป็นประโยชน์และให้ข้อคิดกับสังคมมากกว่า การเน้นลงภาพคนที่กระทำผิดเพราะวัยรุ่นมองว่าการลงรูปภาพเป็นที่ไม่ดี เหมือนกับเป็นการประจานผู้ที่อยู่ในข่าว และสร้างผลเสียให้เกิดขึ้นกับบุคคลที่อยู่ในข่าวด้วย ควรที่จะนำมาเสนอแต่เรื่องราวและรายละเอียดของเหตุการณ์ไม่ควรที่จะลงภาพคนผิด

“ก็เอามาเสนอได้นะ ว่ามีอะไรเกิดขึ้น มันจะได้เป็นประโยชน์กับคนอื่น แต่ไม่น่าจะเอารูปคนนั้นมาลงด้วย เพราะคนก็จะรู้ แล้วเขาก็จะโดนประจานไปอีกนาน” (นายไอ้ต อายุ 17 ปี)

“ก็น่าจะเอามาบอกแค่ว่ามีเรื่องอะไรเกิดขึ้นก็พอ ไม่ควรเอารูปมาลง” (นายโอม อายุ 20 ปี)

“ก็เสนอแบบเอาข่าวมาลงอย่างเดียวก็พอ ไม่ต้องลงรูป”(นายแบงค์ อายุ 20 ปี)

นอกจากนี้วัยรุ่นในอีกกลุ่มหนึ่ง ก็มองว่าหนังสือพิมพ์ไม่ควรนำเสนอข่าวในประเด็นนี้เลย เพราะการนำเสนอเป็นเหมือนการทำร้ายและสร้างผลเสียให้เกิดขึ้นกับวัยรุ่น ทั้งผู้เสียหายและผู้กระทำผิดไม่ควรนำเสนอ เพราะเป็นการทำร้าย และตัดอนาคตผู้กระทำผิด

“ไม่ควรค่ะ มันเหมือนเป็นการประจาน เราก็ก็นึก บางทีเขาทำไปเขาอาจจะไม่รู้ตัวก็ได้ น่าจะตักเตือนกันก่อน เอาข่าวมาลงแบบนี้มันเหมือนเป็นการประจานให้อาย เป็นการทำร้ายทางอ้อม”(ด.ญ.เอ๋ย อายุ 13 ปี)

“ไม่ควรค่ะ เพราะเวลาลงข่าว นักข่าวชอบใช้คำรุนแรง มันเหมือนไปซ้ำเติมเขาอีก น่าสงสารค่ะ”(น.ส. ชวีญ อายุ 19 ปี)

“ไม่ควรค่ะ เหมือนเป็นการประจานกันเลย บางทีเขาอาจทำผิดแบบไม่ตั้งใจก็ได้ พอทำแบบนี้ก็เหมือนไม่ให้โอกาสเขา แล้วยังไปทำร้ายเขาอีก”(น.ส.อู๋ อายุ 18 ปี)

ซึ่งจากการสัมภาษณ์วัยรุ่นในเรื่องการนำเสนอข่าววัยรุ่นกับเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์นั้น ในวัยรุ่นในกลุ่มที่มีความเห็นว่าจะไม่ควรนำเสนอ นั้น มองว่าการนำเสนอข่าวในประเด็นนี้สร้างผลกระทบให้กับวัยรุ่น คือผลกระทบที่เกิดกับตัวของวัยรุ่นเอง คือ ความสะเทือนใจ ความไม่สบายใจ ความรู้สึกถูกมองว่าเป็นคนไม่ดีและถูกสังคมกำลังจับผิด และดำเนิน ติเตียน ว่าทำพฤติกรรมไม่เหมาะสม

“ก็มีนะ พ่อแม่ก็ห่วงมากขึ้น ห้ามโน้น ห้ามนี้ กลัวว่าเราจะทำตัวไม่ดี” (น.ส. โอ อายุ 15 ปี)

“มีค่ะ มันก็ทำให้คนอื่นมองว่าเราเป็นคนไม่ดี อย่างเวลาหนูแต่งตัวแรงๆ คนก็จะมองว่า(น.ส. กานต์ อายุ 17 ปี)

“เป็นเด็กเที่ยว เพราะว่าในข่าวชอบบอกว่าเด็กแต่งตัวแบบนั้น แบบนี้ เป็นเด็กไม่ดี เป็นแฟชั่นอันตราย มันก็ทำตัวลำบากเวลาถูกมอง” (โอปอลล์ อายุ 18)

“มีมากเลย อย่างหนูอยู่หอ เวลาที่มีข่าวเกี่ยวกับเรื่องอยู่หอว่ามันไม่ดี มันมีอะไรพวกเนี่ยะ พ่อแม่ก็จะเป็นห่วงมากๆ กลัวจะมีอันตราย ก็จะมีโทรมาหาบ่อยมากๆ คอยเช็คเราอยู่ตลอด” (น.ส. แดงไทย อายุ 20 ปี)

“พ่อแม่ ไม่ได้ว่าอะไร เพราะเข้าใจว่ามันเป็นแค่เรื่องของคนบางกลุ่ม มันก็ไม่ได้เกี่ยวกับเรา แต่มันก็เสียความรู้สึกนะที่ถูกว่าไปด้วย เพราะเราก็อยู่ส่วนเรา ใช้ชีวิตแบบของเรา เราไม่ทำตัวแบบเขาเราก็ไม่เดือดร้อน ทำไมต้องถูกว่าด้วย” (นายเบ็นซ์ อายุ 18 ปี)

“พ่อแม่ไม่เคยว่า เพราะเข้าใจ รู้ว่าเราเป็นเด็กดี แต่ก็ไม่ชอบ รู้สึกไม่ดี เหมือนกับเราถูกว่าไปด้วย” (ด.ช. พีท อายุ 13 ปี)

5) ความคิดเห็นต่อชุดวาทกรรม ทั้ง 4 ที่หนังสือพิมพ์นำเสนอ

การนำเสนอชุดวาทกรรมทั้ง 4 ของหนังสือพิมพ์ที่มีการนำเสนอในข่าวหน้าหนึ่งนั้น จากการนำเนื้อหาข่าวไปสัมภาษณ์กลุ่มวัยรุ่น เพื่อสอบถามถึงทัศนคติ ความคิดเห็น และการตีความหมายของชุดวาทกรรมที่หนังสือพิมพ์สร้างขึ้น ซึ่งจากการสัมภาษณ์พบว่ากลุ่มวัยรุ่น

ชุดความหมาย : เรื่องเพศสัมพันธ์กับพื้นที่

การตีความและความคิดเห็นของกลุ่มวัยรุ่นต่อวาทกรรมในชุดนี้ พบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่มีความคิดเห็นไปในแนวทางที่ยอมรับสนับสนุนวาทกรรมชุดนี้ เนื่องจากมองว่าการแสดงออกพฤติกรรมทางเพศนั้น ควรมีพื้นที่เฉพาะและไม่ควรแสดงออกในพื้นที่สาธารณะ ส่วนในกลุ่มที่ทำทนายกลับมองว่าการกำหนดพื้นที่ในการแสดงออกพฤติกรรมทางเพศนั้น เป็นการสร้างกฎเกณฑ์ให้กับเด็กมากกว่า

แบบยอมรับสนับสนุน

"เห็นข่าวเรื่องนี้อยู่บ่อยๆ ว่าวัยรุ่นมักแสดงออกในเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสม เช่นที่โรงเรียนหรือบนรถเมล์ ที่จริงมันก็ไม่สมควรนะ โดยเฉพาะบางทีทำในที่คนเยอะๆ มันดีไม่ดี น่าจะอายคนอื่นๆ บ้าง" (นางสาวกานต์ อายุ 17 ปี)

"มันก็จริงฯ นะ เคยเห็นเหมือนกันตามห้าง บางคนก็ใส่ชุดนักเรียน บางคนก็ใส่ชุดนักศึกษา แค่ออยู่ในชุดนักเรียนนักศึกษามันก็ไม่ดีแล้ว ยังมาทำในที่คนเยอะๆ อีก" (นางสาวอุ๊ อายุ 18 ปี)

"เดี๋ยวนี้เห็นเยอะเหมือนกันที่ชอบมากอดจูบกันบนรถเมล์ โดยเฉพาะรถแอร์บางทีก็เห็นยังเป็นเด็กผมสั้นอยู่เลย หนังสือพิมพ์ลงข่าวเรื่องนี้ก็ดี ผู้ใหญ่จะได้หันมาสนใจ" (นางสาวหญิง อายุ 20 ปี)

"ลงแบบนี้เยอะๆ ก็ดี เพราะบางทีเห็นแล้วก็ไม่ชอบ ลงแบบนี้บ่อยๆ คนทำจะได้รู้ตัวเลิกทำซะที" (นายโธ อายุ 19 ปี)

แบบทำทาย

“มันก็คงมีบ้าง แต่มันก็คงไม่ได้ร้ายแรงแบบที่ลงในข่าว เพราะเพื่อนๆ ที่เห็นก็ไม่ได้เป็นอย่างนี้”
(นางสาวขวัญ อายุ 19 ปี)

“มันก็ไม่ใช้เฉพาะเด็ก ผู้ใหญ่เดี๋ยวนี้ก็เห็นมากอดจูบก้นบนรถเมล์บ้าง ในห้างบ้าง ทำไมไม่ลงข่าวว่าผู้ใหญ่บ้าง” (นายโอม อายุ 20 ปี)

“ผู้ใหญ่ชอบว่าเด็ก เด็กทำอะไรก็ไม่ได้ หนังสือพิมพ์ก็ชอบลงข่าวว่าพวกเรา จริงๆ แล้วพวกเรา ก็ไม่ได้เป็นแบบในข่าวทั้งหมด” (นายหน่ง อายุ 15 ปี)

ชุดความหมาย : เรื่องเพศสัมพันธ์กับอายุ

การตีความของวัยรุ่นต่อวาทกรรมในชุดนี้ พบว่าวัยรุ่นในส่วนใหญ่มีความเห็นแบบยอมรับสนับสนุนคือ มีความเข้าใจตามภาพและกรอบแนวคิดที่หนังสือพิมพ์นำเสนอ โดยมองว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่ยังไม่สมควรที่จะมีการแสดงออกในเรื่องความรักอย่างเปิดเผย ยังไม่ควรให้ความสำคัญในเรื่องของความรักมากเกินไป โดยเฉพาะพฤติกรรมทางเพศบางอย่างที่วัยรุ่นเปิดรับจากวัฒนธรรมตะวันตก ซึ่งไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย ส่วนในกลุ่มทำทายมองว่า เรื่องอายุเป็นเพียงข้ออ้างหนึ่งที่หนังสือพิมพ์หยิบยกขึ้นมาเพื่อเป็นการห้ามวัยรุ่นไม่ให้มีพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งความจริงแล้วเรื่องเพศหรือเรื่องความรักเป็นสิ่งที่ดี ถ้ารู้จักควบคุมและรับผิดชอบตัวเอง

แบบยอมรับสนับสนุน

“เรายังเด็กมันก็ยังไม่เหมาะสมจริงๆ ที่จะไปยุ่งเรื่องเพศ” (ด.ญ. เฉ้ย อายุ 13 ปี)

“มันก็นำเสนอนะ เพราะว่าเรายังอยู่ในวัยเรียนก็ควรตั้งใจเรียนก่อน ไม่ควรไปยุ่งกับเรื่องพวกนี้เพราะมันไม่ใช่เรื่องจำเป็นกับวัยเรา” (นางสาวส้ม อายุ 16 ปี)

"พวกเราสมัยนี้บางคนเขาก็มีแฟนตั้งแต่เด็กๆ เลย เขารับวัฒนธรรมแบบตะวันตกมาเยอะบางคนก็เลยไม่สนใจว่าจะถูกมองยังไง" (นายเบนซ์ อายุ 18 ปี)

"ก็เห็นด้วยที่หนังสือพิมพ์นำเสนอ เราควรมีความรัก ตอนที่เรามีความรัก ตอนที่เราไม่มีความรัก ตอนนี้อายุยังเด็กก็ควรให้ความสำคัญเรื่องเรียนไปก่อน" (ด.ช. พีท อายุ 13 ปี)

แบบทำทนาย

"อายุไม่ใช่เรื่องจำเป็น เพราะความรักมีได้ทุกเพศทุกวัย สำคัญแค่เราต้องรู้จักใช้ความรักให้ถูกต้อง" (ด.ช. เค อายุ 14 ปี)

"วัยรุ่นสมัยนี้ เรามีความรักมากขึ้นแล้ว เราคิดว่าเราสามารถรับผิดชอบตัวเองได้ เรื่องความรักก็เหมือนกัน" (นางสาวโอ อายุ 15 ปี)

"หนังสือพิมพ์ชอบลงข่าวว่าวัยรุ่นชอบสร้างปัญหา แต่จริงๆ แล้วปัญหามันไม่ได้เกี่ยวกับอายุ แต่ว่ามันมีสาเหตุอื่นๆ มาเกี่ยวข้องมากกว่า" (นายต่อม อายุ 15 ปี)

ชุดความหมาย : เรื่องเพศสัมพันธ์กับเพศภาวะ

การตีความของวัยรุ่นต่อวาทกรรมในชุดความหมายนี้นั้น วัยรุ่นจะมีความเห็นที่ค่อนข้างจะเป็นในแบบทำทนายมากกว่า คือมองว่าการที่หนังสือพิมพ์มักนำเสนอข่าวในเรื่องของการต่อว่าเพศหญิงว่ามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ไม่รักนวลสงวนตัว หรือนำเสนอภาพของเพศหญิงที่ถูกกระทำอย่างโหดร้ายในข่าวประเภทข่มขืน เป็นเรื่องที่ไม่สมควร เพราะสาเหตุหรือปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ใช่เกิดมาจากผู้หญิงเพียงคนเดียว หนังสือพิมพ์น่าจะมีการให้ความสำคัญต่อด้านเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นมากกว่า ส่วนในกลุ่มที่มีความเห็นแบบยอมรับสนับสนุน ก็มองว่าเพศหญิงเป็นเพศที่มีภาวะเสี่ยงต่อการถูกรังแก หรือถูกล่วงละเมิดทางเพศได้ง่าย ดังนั้นเพศหญิงก็ควรระมัดระวังตัวให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่

แบบขอมรับสนับสนุน

“ผู้หญิงก็มักมีปัญหาในเรื่องนี้จริงๆ เช่นเรื่องข่มขืน หรือทำแท้งก็เห็นอยู่บ่อยๆ” (นางสาวส้ม อายุ 16 ปี)

“สมัยนี้ผู้หญิงบางคนก็เลียนแบบพวกดาราดารา หรือรับวัฒนธรรมจากเมืองนอกมากเกินไป บางทีก็ทำตัวเกินไปอย่างที่น่าเสียดในหนังสือพิมพ์” (นายโอ๊ด อายุ 17 ปี)

แบบทำทนาย

“ไม่เห็นด้วยเลย ก็นำเสนอสารผู้หญิง ทำไมชอบลงข่าวว่าแต่ผู้หญิงต่างๆ ที่ปัญหา มันก็เกิดขึ้นจากทั้ง 2 ฝ่าย ที่ทำผิดทั้งคู่” (นายแบงค์ อายุ 20 ปี)

“สมัยนี้สังคมน่ากลัวมากๆ ไม่อยากให้นำหนังสือพิมพ์ลงข่าวว่าแต่ผู้หญิง อยากให้ลงข่าวแบบตำหนิคนกระทำมากกว่า เอาแบบเตือนภัยให้ระวังตัว” (นายเบิร์ช อายุ 18 ปี)

“ปัญหาที่เกิดขึ้น ไม่ได้มีสาเหตุมาจากผู้หญิงฝ่ายเดียว แต่มันมีสาเหตุอื่นๆ ด้วย ไม่ควรลงข่าวว่าผู้หญิง เพราะผู้หญิงก็มีความคิดดีๆ ไม่ได้อยากทำเรื่องที่ผิด” (นางสาวหญิง อายุ 20 ปี)

“ยิ่งลงข่าวแบบนี้ ผู้หญิงก็ยิ่งถูกมองว่าแย่ ถ้าจะลงข่าวให้เป็นประโยชน์ควรลงข่าวแบบเห็นใจผู้หญิงบ้าง บางทีอ่านข่าวแล้วก็รู้สึกสงสาร” (นางสาวกานต์ อายุ 17 ปี)

ชุดความหมาย : เรื่องเพศทำหน้าที่ประทับตราภาพตัวแทนให้กลุ่มบุคคล

การตีความและความคิดเห็นต่อวาทกรรมชุดนี้ ส่วนใหญ่ก็มีความคิดเห็นในแบบทำทนายมากกว่า เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมองว่าการนำเสนอข่าววัยรุ่นแบบเหมารวมนั้น เป็นสิ่งที่สร้างความเดือดร้อนและก่อให้เกิดผลกระทบต่อพวกเขาในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบในด้านจิตใจ คือ พวกเขา รู้สึกเสียใจที่ถูกมองว่าเป็นคนไม่ดีหรือผลกระทบที่เกิดจากสังคมเวดล้อม เช่น ทำให้ครอบครัวหรือคนในสังคมไม่เข้าใจพวกเขา และมองว่าพวกเขาเป็นคนที่สร้างปัญหาให้กับสังคม ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง

นำเสนอว่าหนังสือพิมพ์ไม่ควรนำเสนอข่าวในลักษณะนี้ แต่ควรนำเสนอข่าวที่เป็นการเฉพาะเจาะจง และชี้ให้เห็นผู้กระทำผิดเป็นรายบุคคลดีกว่า ส่วนในกลุ่มที่มีความเห็นแบบยอมรับสนับสนุน เป็นเพราะว่าภาพกลุ่มบุคคลที่หนังสือพิมพ์นำเสนอ นั้น เป็นภาพที่สอดคล้องกับความเชื่อเดิมของพวกเขา เมื่อหนังสือพิมพ์หยิบยกมานำเสนอแบบนี้ ก็ยิ่งเป็นการตอกย้ำความเชื่อของพวกเขามากขึ้น

แบบยอมรับสนับสนุน

“วัยรุ่นบางกลุ่มก็น่ากลัวนะ แบบพวกเทคนิค หรือพวกอาชีวะ บางทีก็มีพฤติกรรมที่รุนแรง เจอแล้วก็ไม่อยากเข้าใกล้” (นางสาวแดงไทย อายุ 20 ปี)

“เห็นด้วยนะ เพราะบางกลุ่มก็น่ากลัวจริง ลงข่าวแบบนี้เราจะได้ระวังตัว อยู่ห่างๆ กลุ่มนี้เอาไว้” (นางสาวชื่น อายุ 19 ปี)

แบบทำทนาย

“หนังสือพิมพ์ไม่เข้าใจ และไม่รู้จักวัยรุ่นดีพอ แล้วบางทีก็ลงข่าวตามสิ่งที่คนอื่น ๆ เข้าใจกัน แต่จริงๆ แล้วมันไม่ใช่แบบนั้น” (นางสาวโอบอล อายุ 18 ปี)

“ไม่ชอบเลย เพราะบางทีมันทำให้เกิดผลกระทบต่อวัยรุ่นคนอื่น ๆ ด้วย” (ด.ญ. เอ้ย อายุ 13 ปี)

“ยิ่งลงข่าวแบบนี้ ก็ยิ่งสร้างปัญหาให้กับวัยรุ่นมากกว่า มันทำให้ผู้ใหญ่หรือคนที่อ่านข่าวมองว่าวัยรุ่นไม่ดีกันไปหมด” (นายโอ อายุ 19 ปี)

“คนเรามันก็ต้องมีทั้งดีและไม่ดี ดังนั้นหนังสือพิมพ์ก็ไม่ควรไปลงข่าวว่าพวกนั้นไม่ดี พวกนี้ไม่ดี มันทำให้กลุ่มที่ถูกว่าเดือดร้อน บางทีก็สงสารพวกเขาที่ไม่ได้ทำผิด แต่ถูกว่าไปด้วย” (นายเหม่ง อายุ 15 ปี)

ข้อเสนอจากวัยรุ่นต่อแนวทางการนำเสนอข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่น

การนำเสนอข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นในปัจจุบันนั้น มีข้อถกเถียงจากสังคมว่าเป็นการนำเสนอที่เหมาะสมหรือไม่ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้ง 20 คน ได้เสนอทางออกในการนำเสนอข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นไว้หลากหลาย ดังนี้

- ควรนำเสนอในรูปแบบการสั่งสอนและให้ข้อมูลความรู้

" ควรนำเสนอแบบสั่งสอนให้ข้อมูลความรู้ เด็กจะได้เข้าใจด้วย" (น.ส. โอ อายุ 15 ปี)

" ก็ควรนะ แต่ทำเป็นแบบสารคดีไปเลย เจาะลึกให้ความรู้ในเรื่องนี้ไปเลย เราจะได้มีความรู้แล้วก็ไม่ทำเรื่องผิดๆ เพราะผมว่าที่เป็นข่าวก็เพราะว่าวัยรุ่นยังไม่เข้าใจถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นมากกว่า ก็เลยทำเรื่องไม่ดี" (นายต้อม อายุ 15 ปี)

" ควรนำเสนอ แต่ควรเปลี่ยนรูปแบบไม่ใช่นำเสนอแบบข่าวหน้าแต่ควรนำเสนอแบบให้ความรู้เป็นสื่อบทข่าวก็ได้" (น.ส. อู๋ อายุ 18 ปี)

- ควรนำเสนอโดยคำนึงถึงจิตใจ และไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อยู่ในข่าว

" ก็เสนอดีกว่า จะได้รู้ว่าเกิดอะไรขึ้น แต่ไม่ควรใช้คำที่รุนแรงที่อ่านแล้วรู้สึกไม่ดี" (นายโอ 19 ปี)

" ควรนำเสนอ แต่เป็นรูปแบบอื่น ที่อ่านแล้วรู้สึกดีๆ ไม่ใช่ข่าวที่อ่านแล้วรู้สึกไม่ดี" (นายแบงค์ อายุ 20 ปี)

" ไม่ควรนำเสนอแบบรุนแรง เพราะทำให้วัยรุ่นเดือดร้อน" (ต.ช. เอ๋ อายุ 13 ปี)

" ควรมีการนำเสนอ แต่ควรมีขอบเขตนึกถึงจิตใจเด็กบ้าง " (น.ส. ชวัญ อายุ 19 ปี)

“มันเป็นเรื่องธรรมดาคนทั่วไป ก็ต้องอยากรู้เรื่องเพศแต่ผมว่าถ้านำเสนอแบบไม่ให้ใครเดือเดือจะดีกว่านะ แบบตอนนี้พอมีข่าววัยรุ่น พวกผมก็จะถูกมองแล้วว่าไม่ดี (นายโอ๊ด อายุ 17 ปี)

- ควรนำเสนอแบบเตือนภัยให้วัยรุ่นระวังตัว

“ควรนำเสนอ แต่อยากให้เสนอแบบใกล้ชิด เจาะลึก ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ เช่นการเตือนภัยรูปแบบใหม่ๆ ให้มากกว่าการพาดข่าวทางหนังสือพิมพ์” (น.ส. แดงไทย อายุ 20 ปี)

“ควรนำเสนอแบบ เป็นการเตือนภัยอาจมีการให้รายละเอียดแบบ เป็นการให้เราระวังตัวมากกว่า”(นายแห่งอายุ 15 ปี)

- ไม่ควรนำเสนอเลย

“ไม่ควรนำเสนอเลย เพราะว่าทำให้คนอื่นมองว่าวัยรุ่นไม่ดี เรามีเรื่องอื่นที่น่าเป็นข่าวอีกตั้งเยอะ” (ด.ช. พีท อายุ 13 ปี)

“ไม่ควรนำเสนอเลย เพราะว่ามันก็ไม่ใช่เรื่องที่น่ารู้ เราอาจมีการตักเตือนโดยใช้วิธีอื่นๆก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเอาข่าวพวกนี้มาเพื่อตักเตือน ” (น.ส.ชิน อายุ 19 ปี)

“ไม่ควรนำเสนอเลย เพราะอ่านแล้วทำให้รู้สึกไม่ดี บางทีใช้คำก็แรงเกินไป”(โอปอลล์ อายุ 18)

โดยสรุปจากการสัมภาษณ์วัยรุ่นในเรื่องประเด็นที่เกี่ยวกับมุมมองทั่วไปในเรื่องความรักและเรื่องเพศนั้น เราจะเห็นได้ว่าการให้ความหมายในเรื่องนี้ของเด็กวัยรุ่นจะมีความแตกต่างกัน คือ

เพศหญิงนั้น จะมองว่าความรักเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของความรู้สึก การดูแลห่วงใยซึ่งกันและกัน เป็นห่วงเป็นใยกัน และให้กำลังใจกันยามเมื่อเกิดความท้อแท้ เป็นบุคคลที่มีสถานะคล้ายกับเป็นเพื่อน แต่ให้ความรู้สึกที่ดี และอบอุ่นกว่า

ในเพศชายนั้น จะมองว่าความรักเป็นเรื่องของการแสดงออกต่อกัน คือเมื่อมีความรักแล้ว ก็จะต้องมีการแสดงออกเช่น การกอด การหอม ซึ่งมองว่าเป็นเรื่องธรรมดา

ส่วนในเรื่องของการตีความวาทกรรมเรื่องเพศในหนังสือพิมพ์นั้น พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ ยังมีความเห็นว่าการนำเสนอข่าวในประเด็นนี้ เป็นการนำเสนอข่าวที่สร้างผลกระทบในแง่ลบให้กับวัยรุ่นมากกว่าสร้างผลดี เพราะในการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์นั้น มักนำเสนอข่าวในประเด็นที่เกี่ยวกับความรุนแรงเรื่องเพศ และพฤติกรรมที่ไม่ดีของวัยรุ่น ซึ่งเป็นส่วนน้อย แต่เมื่อนักหนังสือพิมพ์นำมาเสนอทำให้ภาพของวัยรุ่น กลายเป็นกลุ่มบุคคลที่ไม่ดี ซึ่งการที่หนังสือพิมพ์นำเสนอภาพเช่นนี้ ก่อให้เกิดผลกระทบต่างๆ ตามมา ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสังคมที่วัยรุ่นอาศัยอยู่ เช่น การถูกต่อว่า ตักเตือน ถูกผู้ใหญ่ หรือคนในสังคมมองว่าวัยรุ่นเป็นกลุ่มคนที่ไม่ดี มีปัญหา และนอกจากผลกระทบที่เกิดขึ้นจากภายนอกแล้ว ผลกระทบในเรื่องจิตใจก็มีส่วนสำคัญที่ทำให้วัยรุ่นเกิดความรู้สึกขัดแย้งกับสังคม มองว่าสังคมไม่เข้าใจ ซึ่งส่งผลให้วัยรุ่นค่อยๆ ถูกขับให้ออกไปจากสังคมมากขึ้น